

SZEGEDI EGYETEM

A SZEGEDI TUDOMÁNYEGYETEM, ORVOSEGYETEM ÉS A PEDAGÓGIAI FŐISKOLA LAPJA

I. évfolyam 11. szám

1953 június 22

Ára 40 fillér

„A mi elemünk a teremtő béke! A mi hazánk a béke országa! A magyar nép a béke népe!”

Rákosi

A vizgabizottság munkája az Orvostudományi Egyetemen

Az Orvostudományi Egyetemen lezárult az 1952-53-as tanév, második felében a tanulmányi idő. Befejeződtek az elméleti előadások, megszűnt a gyakorlati oktatás. Ennek a tervszerűen lefolytatott nagy munkának, melyből a tanszékvezetőkön kívül az intézetek egész oktató tanegységének is kivette a maga jelentős részét, nemcsak az volt a feladata, hogy a hallgatók az orvostudomány egyes ágaiban a szükséges szakmai alapismereteket megszerezzék, hanem ezen túlmenően a dialektikus orvosi gondolkodásra is tanított, törekedett arra is, hogy a nacionalizmus és a kozmopolitizmus elleni harcra, igazi hazafiságra, szocialista internacionalizmusra neveljen. Olyan új típusú magyar orvosok képzésére törekedett, kik az élenjáró szovjet orvostudomány eredményeinek ismeretével is fel vannak vértve, akik nemcsak nagyobb szakmai tudással rendelkeznek, hanem orvosi munkájukban soha sem fogják szem elől téveszteni Pavlov mondását: „Mindennél fontosabb a nép érdekeinek a szolgálata.”

A felszabadulás előtti Magyarországon a tanév vége az egyetem számára csendet, pangást jelentett. Ma más a helyzet. A komoly munka még nagyobb intenzitással folyik tovább az orvosi egyetemen. A hallgatóság hatalmas politikai feladatot áll: számot kell adni arról, hogy miképpen használta fel azt a hathatós erkölcsi és anyagi támogatást, amivel népi demokráciánk megajándékozta. És ebben a fontos feladatban szel segítségére az idén is a vizgabizottság. A vizgabizottság működésének a fő célja az, hogy az évvégi vizsgák minél sikeresebb lebonyolítását biztosítsa.

Az orvosegyetemi vizgabizottság minden egyes tagja, amellett, hogy közvetítő szerepet tölt be az évfolyamok és a tanszékek között a hallgatók részéről felmerülő kívánságok és problémák megnyugtató elintézésére céljából, lelkesen és eredményesen végzi a vizsgák előkészítő munkájának, valamint a szigorlatok tervszerű lefolytatásának ellenőrzését. A vizgabizottsági tagok tevékenysége a bizottság megalakulása óta állandóan javuló tendenciát mutat. Eleinte nem fogta fel minden tag kellő komolysággal fontos feladatát, a bizottsági ülésekről főben hiányoztak, konkrétumokat alig tartalmazó jelentéseket adtak be, sőt. Azonban az alapos előki ellenőrzés és számonkérő kritika, valamint az állami vezetés (dékán) részéről és a Tanulmányi Osztálytól kapott segítség, nem utolsósorban a pártszervektől nyert igen értékes útmutatások, valamint a Felsőoktatási Szemle vizsgaműhelyi tanácsok foglalkozó cikkeinek ismertetései nagyon kedvezően befolyásolták me- netközben az orvosi vizgabizottság működését.

Kiváló dolgozók, a Zeneművészeti Szakiskola Igazgatója

Kollár Pálné igazgató az 1950/51. évi tanévben vette át a Szegedi Állami Zeneművészeti Szakiskola (Zenekonzeratórium) igazgatását. Ezt megelőzően 1947 óta az intézet gondozatánára volt, ez időtől kezdve mindig lelkesedéssel, odaadással végezte munkáját, szem előtt tartva pártunk célkitűzéseit. Igazgatói működésével az intézet biztos és egyenletes fejlődésnek indult. Jó munkáját bizonyítja az a tény, hogy a szegedi szakiskola működik legjobban a vidéki intézetek között. Kollár elvtársnő 1951 november 6-án, a Nagy Októberi Szocialista Forradalom évfordulója alkalmából a Népművelési Minisztériumtól gondos, határozott és körültekintő munkáját elismerésben részesült.

Az 1952/53-as tanév döntő változást hozott a zeneoktatás terén.

Megszületett a zeneoktatási reformterv a Szovjetunió zeneoktatásának mintájára. Kollárné elvtársnő tevékenyen részt vett a reformterv elő-

Ma már a vizgabizottsági tagok aktivitása kielégítőnek mondható és megállapítható, hogy a vizgabizottság eredményes, jó munkát fejt ki. A vizsgák előkészítése az orvoskar tanszékein jobban történik, mint a múltban, a tanszékek oktatószemélyzete, a hallgatók kívánságainak szemmel tartásával, időt nem kímélve minden áldozatot meghoz, hogy a konzultációk minél eredményesebbek legyenek, különös gondot és figyelmet szentelve a szakértésig hallgatók előkészítésének. Az eddigi jó előkészítő munkában különösen elől járt a Marxizmus, Honvédelmi, Orvos-, Kémiai és a Kórbontani Tanszék. Az eddigi szigorlatok a miniszteri rendelet és a párt útmutatásainak értelmében zajlottak le. A nyugodt légkörben folyó vizsgák általában sem maximalizmus, sem liberalizmus nem volt észlelhető és a vizsgafeleletek értékelése ma már reálisan történik.

Természetesen úgy az eredményes vizsgálóelőkészítés, mint a vizsgák előírás szerű lefolytatása nem egyedül a vizgabizottság érdeme. Ebben lényeges szerepet játszik a tanszékvezetők és oktatószemélyzet részéről tapasztalt jóindulat és bizalom a vizgabizottság felé, ami lehetővé és zökkenőmentessé tette az eleinte adódó hibák eredményes kiküszöbölését. Az évvégi szigorlatok sikerességéhez kétségtelenül hozzájárul a hallgatóságban egyre jobban megnyilvánuló szocialista öntudat is. A hallgatóság egyre inkább megérti, hogy dolgozó népünknek jól képzett orvosokra van szüksége, tudja, hogy a béke megvédésének az ügyé magá részéről legjobban lelkiismeretes tanulással segítheti elő. Különösen példamutatók ezen a téren a párttag hallgatók, akiknek az eddigi vizsgaeredménye jobb a kari átlagnál.

Természetesen vannak még hibák is: eddig igen kevés segítséget kaptak a bizottság a DISZ-től és a Szakszervezettől. Még nem kielégítő a szóbeli és írásos agitációs munka. A hirdatók megszerkesztése, faliújságok felhasználása, a jó eredmények népszerűsítése hiányos. Még egyes évfolyamvezetők elsősorban magukkal törődnek, megelégedve az egész évfolyam érdekeiről. A vizgabizottság azonban látja ezeket a hibákat és igyekszik azokat kijavítani. Bár kétségtelen, hogy a munkája eddig is eredményesebb, mint az I. félévi, a jövőben minden tőle telhető el kell követnie, hogy tevékenysége a vizsgaidőszak tartama alatt további javulást mutatson, hogy teljesen bevátsa a hozzá fűzött reményeket, segítse a Szegedi Orvostudományi Egyetemen az orvoshallgatók évvégi vizsgáinak sikerességét.

Dr. Karády István, egyetemi tanár, az orvosegyetemi vizgabizottság elnöke

Főiskolai hallgatóink vizsgáznak és készülnek a munkahelyeikre

Ennek a boldog Magyarországnak boldog építői a pedagógusok is, akik a rájuk bízott ifjúságot felelősen nevelik. Főiskolánk dolgozói éppen ezért örömmel vállalták a feladatot, hogy biztosítsák mindazok részére a továbbtanulást, akik a múltban mostoha körülményeik miatt nem képezhették magukat.

Ebben a tanévben megnyílt a magyar szakon az esti tagozat. Az esti tagozat hallgatói vállalták, hogy egészsznapos munka után beütnék a tanulószobákba, megismerkednek a választott tudományával, hogy majd az élenjáró marxista elmélettel felfegyverkezve és az új jellegű feladatokkal felvértezve nevének és tanításnak. Egész évi munkájuknak, kitartó szorgalmuknak meg is van az eredménye.

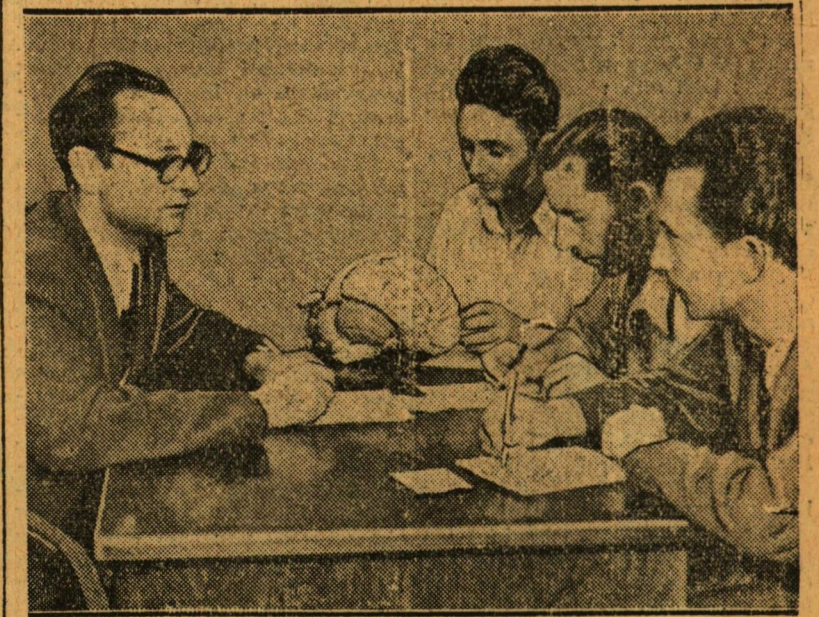
Eddigi eredményük átlaga 3,74. Ez azt mutatja, hogy a még hátralévő vizsgák sikeres letételével igen jó eredményt fognak elérni.

Főiskolánk nappali hallgatói a II. félévben nagy fejlődésen mentek keresztül. Egyes tanulmányi csoportokban egészsznapos kritika és önkritika nyilvánult meg és ezek a csoportok szilárd kollektívát alkotnak. A csoportvezetők és az osztályvezetők állandóan figyelemmel kísérik és felelősségteljesen irányították a csoportok munkáját. Meglátogatták nemcsak a diákok otthonokban, hanem a városban szüleitknél, vagy a bérletben lakó hallgatóinkat. Bizony találtak olyan hallgatót is, aki nem megfelelő környezetben lakott. Volt apácánál, deklasztált családotknál, csepegtették hallgatóinkba „Amerika hangja” sületéségeit. Innen természetesen elhoztuk őket.

Az eddigi letelt vizsgaeredmények azt bizonyítják, hogy az a szervező munka, amelyet a Párt, a DISZ és az állami vezetés főiskolánkon végzett,

meghozta gyümölcsét, mert Főiskolánk átlaga 3,84. A marxizmus, a DISZ politikai körök minden egyes órája öntudatosabb helyállásra és fokozott munkavállalásra nevelték hallgatóinkat. Így az első évfolyam átlaga 3,83, a másodiké 3,85, ami az I. félévhez viszonyítva jelentős előrehaladás. Szakértésig hallgatóink

tudatosítottuk hallgatóinkban az egyéni tanulás fontosságát. Az összefogott nevelés eredménye az osztátsnál mutatkozott meg legjobban, amikor szükség volt öntudatos helyállásra. Bár a vizsgaidőszakban történt meg az osztás, hallgatóink legnagyobb része azzal az elhatározott szándékkal ment az osztásbizottság elé,

Geréb György elvtárs vizsgálta a Főiskola esti tagozatának hallgatóit.

között nem is egy van, akiknek vizsgaeredménye az általában felett van és akik nagy szeretettel tanítják társaikat. Ilyen Rác János, Nagy Zsuzsanna, Pölös Jánosné, Kunstár Pál.

A konzultáció segítette hallgatóink munkáját és a tanszékek a gyengébb tanulókat állandóan korrepetálták. Emellett

hogy odamegy, ahová a párt és dolgozó népünk állítja. Példát mutattak ebben Zombori Katalin, Kiskasza György, az orosz szakos hallgatók.

Hallgatóink tudják, hogy az életünk egyre szépül s ahogy országunk építése előre halad, ahogyan a nehézségeket legyűrjük, úgy válik egyre szebbé. Ezért indulnak örömmel új munkahelyeikre, hogy megszerzeik tudásukat gyümölcsöztesseék.

Allamvizsgák a Bölcsészeti Karon

Virággal díszített teremben hirdeti egy felirat: «Államvizsgával is a békét véded!». Ünnepi ruhába öltözött hallgatók várakoznak az első államvizsgára. A teremben két hallgató dolgozik tételben marxizmus-leninizmusból, egy hallgató valóságos «kiselőadást» tart a Vizgabizottság örömeire a kihúzott tétel megválaszolásaként. A Bizottság tagjai érdeklődve figyelik a komoly elmélyülést tanúsító feleletet.

Az idén folynak első ízben államvizsgák egyetemünkön. Az eddigi jó eredmények azt bizonyítják, hogy az alapos egyéni tanulás mellett kielégítő volt az előkészítő munka is. Legjobb professzoraink, tanszemélyzeti dolgozóink a marxizmus-leninizmus tanszék munkatársaival együtt szervezett segítséget biztosítottak hallgatóink számára, hogy lelkiismeretesen tanulmányozzák és tegyék magukéva a kommunista igazságát, a párt fegyverét.

Az eddigi vizsgák azt igazolják, hogy hallgatóink nemcsak megtanulták a marxizmus-leninizmust, hanem alkalmazni is tudják a nemzetközi és belpolitikai eseményekre, munkájuk végzésében. Az elmélet segítségével nyernek alaposabb tájékozódást hallgatóink saját tudományágukban. Alapos tudással, imponáló biztonsággal lépnek le és cáfolják meg a legkülönbözőbb burzsoá vagy antilenninista irányzatok hamis és kártékony tételait.

Állami szerveink és adminisztratív és technikai problémák eredményes megoldásával járulnak hozzá a vizsgák sikeréhez. Az Államvizsga Bizottság tagjainak élénk érdeklődése arra mutat, hogy professzoraink számára sem közömbös a marxizmus-leninizmusból folyó államvizsgákon a hallgatók felkészültsége. Egyetemi előadóink, különösen a saját tárgyukhoz kapcsolódó kérdések

ügyes kifejtését figyelik elégedett kíváncsisággal.

Összintén érdeklődnek a közös felkészülés után maguk a hallgatók is egymás eredményei iránt. A Bölcsészettudományi Karon eddig lefolyt államvizsgákon a hallgatók a közös segítségéből is, az egymás iránt érzett felelősségérzetből is kiválóan vizsgáztak. Felelős elvtársakkal együttérzetre várják egymás munkájának értékelését. A közös munka alaposra vall, hogy eddig egyetlen buktás sem fordult elő, s az elégségesek száma is elenyészően csekély. Az orosz szakos hallgatók 4.06-es átlageredményt értek el a végső minősítés eredményeként, a történelem szakosok vizsgája 4-es átlaggal, a ma-

netben, az SzKP XIX. Kongresszusára anyagában szereplő adatokat, történelmi eseményeket, de az elvi összefüggéseket, politikai problémákat meglehetősen nehezen ismerik fel. Kifogásolható még az is, hogy a nemzetközi kérdésekben és a hazai, pártunk gyakorlatára vonatkozó ismeretek elsajátítása is kívánni valót hagy maga után. Nem eléggé kielégítő egyes hallgatók tájékozottsága a marxizmus-leninizmus saját szaktergükre alkalmazása terén sem.

A marxizmus-leninizmusból folyó államvizsgák eredményei hiányosságuk ellenére is igen biztatóak, s arra engednek követ-

IV. éves Bölcsészhallgatók megbeszélést tartanak az államvizsgáról a Tanulmányi Osztály vezetőivel.

gyar szakosoké pedig 4.5-es átlageredménnyel zárult. Különösen jól szerepeltek: Kovács Júlia, Sankoly Pálné, Kun Szabó Pál és Vártay Anna.

A szép eredmények mellett azonban tapasztalhatók még hiányosságok. Egyes elvtársak részletesen ismerik ugyan a párttörté-

keztetni, hogy a szakmai tárgyakból sorrakerülő államvizsgák is jó eredményt fognak mutatni. Bebizonyították hallgatóink, hogy bizton számíthat rájuk pártunk, dolgozó népünk, az életben alapos felkészüléssel, jól képzett szocialista szakemberekként meg fogják tudni állni helyüket.

Az Egyetemi és Főiskolai DISZ Bizottság vizsgahíradója

DISZ-szervezeteink pártunk határozatának szellemében dolgozva, a félév folyamán jelentős lépést tettek előre ifjúságunk harcossá, kommunista szelleművé való nevelésében. Munkánk eredményei a maguk teljességében a mostani vizsgák alkalmával mutatkoznak meg, hiszen a vizsgák úgy az egyes DISZ-tagok, mint az egyes DISZ alapszervezetek és bizottságok jó vagy rossz munkájának az értékmérői is.

Ha most, a vizsgaidőszak közepén, amely számunkra egyenlő az aratás időszakával, megnézzük eddigi eredményeinket, megállapíthatjuk, hogy jól tettünk s hogy évi munkánknak jó a termése, sőt egyes DISZ csoportjaink igen jó termést értek el. Ugyanakkor az eddigi eredmények rámutattak olyan hibákra is, amelyeket lelkismeretesebb munkával elkerülhetünk volna.

Az egyes karok eredményei június első felében a következők:
TTK: kari átlag: 4,07, bukások száma 72, ebből 27 analízisből bukkott.

A legjobb DISZ-csoport a IV. év. fiz.-mat. csoport, átlaga: 4,78. Kitűnő rendűek: Bartók Mária, Hevesi János, Károlyi Géza. Igen szép eredményt ért el szintén a IV. éven a Ferenczi csoport. A csoport átlaga 4,47, s egy hallgatónak sincs 4 egész alatt az átlaga.

A leggyengébb eredményt a III. éves biológusok, Mécs Imre csoportja érte el. Csoportátlag: 3,95. E csoportban megbuktak Gál Sándor, Jenei Mária, két-két tárgyból, Horváth Gabriella egy tárgyból.

Bölcsészkar: Kari átlag: 4,02 bukások száma 15.

A legjobb DISZ-csoport az orosz szak I. évf. 2. csoportja. Csoportátlag 4,3. Kitűnőek eddig a csoportban: Szirányi Zsuzsa, Horváth György, Tompa István, Bálint Árpád.

A legrosszabb eredményt elért csoport átlaga 3,3. (orosz szak I. évf. 3. csoport) Láng Győző két tárgyból bukkott.

Orvoskar: Kari átlag: 4,1, bukottak száma: 33.

Gyógyszerészkar: Kari átlag: 4, bukottak száma: 18.

Főiskola: Átlag: 3,84, bukottak száma: 24.

A legjobb DISZ-csoport a II. évf. matematika-kémia szak I. csoportja. Átlaga: 4,8. Kitűnőek eddig: Rác János, Ványai Judit, Csulik Ilona, Szabó Julianna.

A leggyengébb DISZ-csoport a II. évf. természetrajz-tesztnevelés szak I. csoportja. Csoportátlag: 3,1. Bartyik István két tárgyból bukkott.

Jogi kar: Kari átlag: 3,76, bukottak száma: 32.

Legjobb DISZ-csoport III/c. csoport. Átlaga: 3,95. Kitűnőek Lovász Ilona, Posta László, Rác Sándor.

A leggyengébb csoport átlaga: 3,53, I/c. csoport. Bukottak: Balla Ferencz, Balogh Zoltán, Vénig József.

Külön kell foglalkoznunk DISZ-szervezetünk által patronált tárgyak (marxizmus-leninizmus, honvédelem, orosz) vizsgaeredményeivel.

Orosz nyelv:	
1. Orvostud. egyetem:	4,16
2. TTK:	4,13
3. Bölcsészkar:	3,88
4. Jogi kar:	3,81
5. Pedagógiai Főisk.: Honvédelem:	3,70
1. TTK:	4,32
2. Orvostud. egyetem:	4,31
3. Bölcsészkar:	4,25
4. Jogi kar:	3,87
5. Pedagógiai Főisk.:	3,80

A legjobb szakasz a TTK I/3. szakasz, átlaga: 4,56.

Leggyengébb szakasz a főiskola II/4. szakasza, átlaga: 3,34.

Marxizmus-leninizmus:

Június 8-tól, június 13-ig terjedő hét átlaga: 466 hallgató vizsgázott, 3,80 eredményt ért el. Ebből bukkott 14.

1. Bölcsész:	4,03
2. TTK:	3,94
3. Főiskola:	3,76
4. Jog:	3,65

Megállapíthatjuk, hogy a patronált tárgyak tanulása terén helyt álltak hallgatóink, s ez DISZ-szervezeteink évközi jó munkájának is bizonyítéka. Miközben Károlyi elvtárs, a marxista tanszék adjunktusa, a Szegedi Egyetem munkatársának adott nyilatkozatában megállapította: „Hallgatóink a mostani vizsgákon az eddigiekhez képest jobb felkészülést mutattak, összefüggésben felelnek egyes kérdésekből, kevesebb az elvi tévedés, az elméleti kérdéseket jobban össze tudták kapcsolni a nemzetközi eseményekkel. Mindezeknek a következménye, hogy a mostani marxista vizsgákon a

megnövekedett követelmények ellenére is kevesebb a bukások száma.”

A marxista vizsgák jó eredményeihez nagyban hozzájárultak a II. félévben bevezetett politikai órák. A marxista vizsgák tudatosították hallgatóinkban, hogy a politikai órák nem önmagukért vannak. *Váczai Irén, III. éves biológus hallgató marxista vizsgálója végén lejelentette, hogy a nemzetközi események terén való kíváncsi tájékozódását a politikai óráknak köszönheti.*

Az orosz nyelv tanulása terén is jelentős lépést tettünk előre, az előadók azonban az osztályozásnál még nem mindenütt számolták fel a liberalizmust. Az Orvosegyetem átlageredménye pl. kedvezőbb képet fest, mint a hallgatók reális tudása. Az egyes DISZ alapszervezetek megnyugodhatnak, hogy azok az előadók jártak el helyesen, akik szigorú, de igazságos normákat alkalmaztak tudásuk értékelésénél. Honvédelemből nagy sikerként könyvelhető el, hogy a jó átlageredmények mellett a bukások száma elenyészően csekély.

DISZ-vezetőink döntő többsége példamutatóan vizsgázik. Ezt mutatják kari vezetéseink eddigi átlageredményei: A Főiskolai kari vezetőség átlaga: 4,79, Orvoskar: 4,7, Jogi kar: 4,53, TTK/2: 4,5. DISZ-vezetőink egy-résznél hiba, hogy amióta a vizsgák megkezdődtek, elszakadtak a szervezeti életől, sok alapszervezetben nyoma sincs a jól vizsgázók népszerűségének, a hanyagok kipellengézésének, legfeljebb grafikonok mutatják az eredményeket. Ez a helyzet a TTK/1. DISZ-szervezet vezetőségében, ahol maga Verbai titkár elvtárs rossz munkája a vezetőség meg nem felelő munkájának is a kiinduló pontja. A kari vezetőség a kar munkáját csak a tanulmányi osztály által készített vizsgastatistika alapján értékeli és ennek alapján próbálnak határozatokat hozni a munka megjavítására vonatkozóan. Nem tájékozódunk kellően a vizsgák hangulatáról s a felmerülő problémákról.

Tanársegédeink, akik a vizsgaidőszakban DISZ-szervezeteinkben dolgoznak, nagyban hozzájárulnak funkcionáriusaink jó eredményeihez. *Jól végzik munkájukat: Szabó István Bölcsészkar, Asmány Éva TTK, Nagy Attila Jogi kar, Tiboldi Sándor Orvoskar, valamint Kiss Ferenc elvtárs vezetésével a főiskola DISZ-szervezetében dolgozó tanársegéd elvtársak.*

Az Intézetek konzultáció formájában nagy segítséget nyújtanak hallgatóágunknak a felkészülésben, azonban hallgatóink egyrésze nem veszi igénybe e jelentős segítséget. Tanszékeink közül kiemelkedő a Főiskola Földrajz Tanszéke és a Jogikar Polgári Jogi Tanszéke.

Helyes a Jogikar vizsgáztatóinak

Az egyetemi és főiskolai tanszemélyzet kétélves ideológiai oktatásának mérlege

Az egyetemeken és főiskolákon folyó tanszemélyzeti ideológiai oktatás első két éves szakasza lezárult. Szegeden Orbán László elvtárs vonta meg június 2-án a tanfolyam mérlegét. Megállapította, hogy a marxizmus-leninizmus tanulmányozása nagy mértékben alátámasztotta a tanszemélyzet oktató nevelő és tudományos munkáját.

Valóban elmondhatjuk, hogy egyre több idősebb és fiatal oktatónak a munkáját hatja át az élenjáró ideológia, egyre igényesebbek professzoraink és a segéd-tanszemélyzeti dolgozók a munkásszaktól tudományos elmélete elsajátításában, egyre világosabban látják feladataik összefüggését a nagy országos és nemzetközi kérdésekkel, egyre biztosabban foglalnak állást a napi feladatok során felmerülő politikai-pedagógiai kérdésekben.

Persze az út, amelyet megtettünk, nem volt zökkenőmentes. Küzdeni kellett a nagyszámú hiányzások ellen, ami különösen kezdetben gyengítette az oktatás hatékonyságát. Harcolni kellett az alapos jegyzetelés, a lelkiismeretes felkészülés biztosítása érdekében. Az állami vezetés, a párt-szervezetek, sőt néhol az egyes intézetek és tanszékek jó nevelőmunkája és nem utolsósorban a jó konferenciavezetők bírálata segített a hibák leküzdésében.

A professzori konferenciák mutattak nagymértékben fejlődést. Nőtt a vitakészség, erősödött a kri-

atizmus szemléletének, hogy a vizsgák befejezésével faliújság cíklében is ismeretlik a karnál a vizsgatapasztalásokat.

Helyes a bölcsészkarban az a kezdeményezés, hogy az egyes DISZ-csoportok a tárgyakra való felkészülés tervszerűsége céljából nem egyéni, hanem az egész csoportra kötelező vizsgatervet dolgozzanak ki.

A vizsgákon olyan jelenségekkel is találkozunk, amelyek élesen rámutatnak politikai nevelőmunkánk hiányosságaira is. Nem minden DISZ-fiatal értette meg, hogy a jó tanulmányi eredményhez csak egyetlen becsület, erkölcsös út vezet: a munka, a tanulás. Minden más módszer (csalás, liberalizmus) káros, veszélyes, erkölcstelen. Éppen ezért keményen harcolnunk kell ezen káros megnyilvánulások ellen. Hiányosság DISZ- és állami szerveink munkájában, hogy ezeket a hallgatókat még nem állították fegyelmi bizottság elé. Az I. évf. magyar szakosok 2. csoportjában elharapódzott a sűgás az orosz beszámoló alkalmával. Hollandár Erzsébet szintén sűgással akarta Szlamka Klára eredményeit növelni. Csókási Lajos I. évf. orvos-hallgató úgy értelmezi az elvtársi segítséget, hogy „puskát” készít, más hallgatók számára, amelyet Cseuz Imre igyekezett is felhasználni. Néhányan előre elkészített saját „puskával” jelentek meg a vizsgákon. Pl. Juhász Sándor, I. évf. főisk. hallgató.

Dicséretet érdemel a Jogikar, ahol még nincs tudomásunk meg nem engedett módszerek alkalmazásáról.

Olyan avantgardista jelenségekkel is találkozunk, mint pl. a bölcsészkaron, ahol a latin beszámolók alkalmával jogtalanul bírálták a vizsgáztatót.

Nem lehet szó nélkül elmenni Lovász György bölcsészhallgató megnyilvánulása mellett sem, aki nem fogadta el a középezt, s indexét sem adta oda az előadónak. Egyesek jó vizsgaeredményét gátolja a rossz tanulási módszer. Körmendy Sarolta, III. évf. gyógyszerhallgató gyógyszerész-kémiai vizsgája előtt nem fektet le, kimerülve jelent meg a vizsgán, s így nem tudott visszaemlékezni azokra amiket megtanult. Kiss Gizella bölcsészhallgatónál hasonlóan megmutatkoztak az éjszakai káros következmények.

Feladatunk, hogy a hátralevő időben a néhol már jelentkező farradsági tüneteket leküzdve fokozzuk tovább eddigi eredményeinket, a konzultációkat maximálisan vegyük igénybe, az államvizsgákra és az utóvizsgákra való felkészülés megrendezését és az ottani jó eredmények biztosítását személyileg kutató-nevelő munkával segítse mind egyes DISZ-fiatal.

Egyetemistáink nyári feladatairól

Pártunk felsőbb szervei határozataiban komoly útmutatásokat adtak az egyetemeken dolgozó DISZ fiatalok számára az egyetem és az egyetem falain kívül végzett munkájukra, magatartásukra vonatkozóan.

Hallgatóágunk nagyon sokat köszönhet pártunknak, és államunknak. A párt segítsége nélkül leg-
többünk sosem juthatott volna be az egyetemre, sosem kaptunk volna lehetőséget ilyen gondtalan tanulásra, mint amilyenben most van részünk.

Ennek ellenszolgáltatásaképpen pártunk és államunk jogosan elvárja minden egyetemen tanuló fiataltól, hogy tanuljon, állandóan képezze magát és minden poszton pártból, öntudatos magatartást tanúsítson. Az egyetemeken nevelkedik a jövő, a szocializmus építésének parancsnoki gárdája. Pártunk elvárja, hogy ez a gárda már egyetemista korában is méltó legyen nívójához!

Rohamosan közeledik a vizsgaidőszak vége, az évközi munka számbavétele befejeződik. Ezzel azonban még nem merült ki teljesen az előtűnk álló feladatkör. Most kikerülünk a gyakorlati munkára, hacsak rövid időre is, de az alatt is mutassuk meg, hogy nem méltatlanok a küldött népünk az egyetemekre.

Az egyetemisták feladata nyáron kettős: egyrészt átvenni, elsajátítani azt a hatalmas lendületet, amellyel az ország építése folyik, másrészt átadni környezetünknek az egyetemen tanultakat, felvilágosító munkát végezni a szülők, roko-

nok és nyári munkatársaink körében. Hiba, hogy az egyetemisták egy részének nincs kellő kapcsolata az ország építésének lendületével. A nagy hazai és külföldi események, gazdasági és politikai győzelmeink nem keltenek az egyetemen kellő visszhangot, s az általuk keltett lelkesedés több fiatalunknál csak időleges.

Azok a fiatalok, akik nagy építkezéseinknél vesznek a nyáron részt, sajátítsák el munkásszaktólunk harcossá, kitartó munkalendületet és lelkesedést. Teljes tudással, odaadással dolgozzanak, nagy terveink sikeres megvalósításáért!

Különösen nagy feladat vár azokra, akik falura mennek szüleik, rokonaihoz.

Jelenleg falun egyre élesebb az osztályharc. Az osztályellenesség utolsó legerősebb rétege a kulák-ság „amerikai hangjától” táplálva, vad háborús rémhíreket terjeszt. Az a célja, hogy parasztságunk hanyagolja el a mezőgazdasági munkákat. Igyekezik megakadályozni az ország kenyérellátásának zavartalanását. Gyűlölettel igyekszik keltetni, a szövetkezetek, a kollektív, ember új paraszti élet ellen. Falura kerülő egyetemistáink minden erejükkel segítsenek leleplezni az ellenség tevékenységét, bátran és harcossan szálljanak szembe a rémhírekkel és a kulákok zavart kelténi igyekező aknamunkájával.

Egyetemistáinknak és főiskolásoknak a nyáron e feladatoknak eleget kell tenniük.

Bakos László

Bukarest készül a Világifjúsági és Diák Béketalálkozóra

(Részlet a Román Népköztársaság Követségének Tájékoztatójából.)

Régeli napfényben fürdik Bukarest, amikor a gyárszirenák egy új munkanap kezdetét jelzik. Beköszöntött a tavasz, minden szebb lett és derűsebb.

Tekintsük meg azokat a helyeket, amelyeken sok ezer ifjúmunkás lelkes munkájának nyomán emelkednek a magasba az új nagy építkezések. Ezekben kerülnek megrendezésre a IV. Világifjúsági és Diák Találkozó nagy ünnepei. A brigádok százai és ezrei az ország különböző tájairól jöttek, hogy gyors ütemben felépítsék ezt a hatalmas parkot, amely a kulturális ünnepek és a sportversenyek színtere lesz.

Az ifjúmunkások biztos kézzel irányítják az óriási eszkavátorokat, emelődaruakat, szkepereket stb. melyeknek zaja megszire elhallatszik. Az eszkavátorok étes fogaikat mélyen bevésik a földbe, naponta több ezer köbméternyi földet távolítanak el. Így egyengetik azt a területet, ahol a 80.000 férőhelyes óriási stadiont építik fel, azt a területet, amelyen az evezőversenyekre alkalmas tavat létrehozzák.

A munkálatok az egész területen egyforma intenzitással folynak. A főváros mások pontján, a Grivița Rosie rajonban, a „Nicolae Balcescu” parkban megkezdődött egy 1800-2000 férőhelyes szabadteri színház felépítése, s a sugárút jobb oldalán, egy üres telek helyén most épül a 800 férőhelyes modern film-színház.

A földrajz-földtan szakos hallgatók gyakorlatairól

Jó eredményel végződő vizsgák után a Szegedi Egyetem II-III. éves földrajz-földtanszakos hallgatói vidáman indultak a nyári termelési gyakorlatra. Átérve a gyakorlat fontosságát, melyet népi demokráciánk tett lehetővé számunkra, hogy elméleti ismereteinket a gyakorlattal összeköthessük.

Első munkahelyünkön, Császártöltésen, gyakorlati munkánkat összekötöttük népnevelő munkával. Bekapcsolódtunk a falu mozgalmi életébe, sport és kultúrumszervezetek segítették a falusi párt-szervezet munkáját.

Számunkra a gyakorlat nagyon sokat jelent. Az egyetemi elméleti oktatás még elmélyültebbé válik a gyakorlat folytán. Komoly lehetőségünk adódik a természet közvetlen megfigyelésére. Hallgatóink komolyan veszik a gyakorlati oktatást, mert mindannyian érezzük fontosságát és dolgozó népünk bizalmát, amely lehetővé tette számunkra a tanulást.

Koncz László

II. éves földrajz-földtanszakos hallgató

Marxizmus vizsga a Zeneművészeti Szakiskolán

A zeneművészeti szakiskolán meg volt a marxizmus kollekvium. A kollekviumon részt vett 16 hallgató. Közülük jeles 13, jó kettő és elégséges egy hallgatónak az eredménye.

Ez a 4,44-es átlag azt mutatja, hogy ifjúságunk megértette a DISZ-szervezet felhívását a jó ideológiai eredmény elérésére. Nemcsak azért kell ideológiával foglalkoznunk, mert a tantárgyak között van, hanem azért is, mert ez a mindenirányú tájékozódás alapja. Ez a tárgy az, amelyhez mindenkinek értenie kell, hogy ellenségeinket le tudjuk győzni és a kritika-önkritika fegyverét építenek tudjuk használni. A muzsikusan azért is kell foglalkozni a marxizmus-leninizmussal, hogy művészetben pártos legyen. Az a zeneszerző, aki nincs tisztában korának politikai és társadalmi irányával, az nem tudja korát kellőképpen, reálisan, az életnek megfelelően visszaadni.

Ezek voltak az oktatás szempontjai, melyek hallgatóinkat vezették a vizsgákra való felkészülés idején.

Papp Sándor

Levél a Béke-Világtanács tagjaihoz

Egyetemünk és főiskolánk hallgatói és dolgozói igen sok levelet küldtek a Béke-Világtanács hazánkba érkezett tagjainak. Ezek a levelek szilárd helytállásról és harcos békevágyról tanúskodnak. Marschalek György orvoshallgató többek között a következőket írta Nyeszmejanov elvtársnak: „Mi, egyetemisták is olyan erős, edzett és sokoldalúan képzett emberek akarunk lenni, mint a komzsolisták. Nemcsak a munkában, hanem ha kell, fegyverrel a ke-

zünkben is meg tudjuk állni helyünket.“ A főiskola hallgatói közös levelükben üdvözölték a lengyel nép egyik küldöttjét, Stefan Ignar elvtársat. Levelük befejező részében a következőkre kérték: „Ha visszautazik hazájába, mondja el, hogy mi is békét akarunk és készek is vagyunk a béke harcos megvédésére.“

Kecskés Anjal hallgató az osztrák nép egyik kiváló békeharcosához, Joseph Dobretsberger tanárhoz írt levelet.

„KEDVES JOSEPH DOBRETSBERGER UR!

Szeretettel üdvözölöm abból az alkalomból, hogy a Béke-Világtanács ülésére Ön is hazánkba utazott. Az Ön hazája és az én hazám egymás mellett fekszenek. Hatalmukat egymástól semmi sem választhatja el.

En fiatal vagyok és abban az országban élek, ahol nem gond az, hogy egy fiatal tanulhasson az egyetemen. Az én anyámnak nincs gondja a fiára, nem kell attól félnie, hogy nem tanulhat. Búszke, hogy az ő fia egyetemre jár.

Az Ön hazájában kevés fiatal mondhatja el ezeket a szavakat, de annál több azt, hogy nem tanulhat, hogy bezárják előtte az egyetem vagy főiskola kapuit. Sok értékes tanítványától fosztják meg Önt, tanár úr. Ez az egyik különbség a két ország között... Talán feltűnik, hogy levelemben csak anyámról írok, és nem szüleimről. Sajnos, nem írhatok, mert apámat és kis testvéreimet elvesztettem a háborúban. Mikor Önnek írok levelet, ők jutnak eszembe. Menynyivel boldogabb lennék most, ha ők is mellettem élnének.

Az Ön hazájában és az én hazámban is száz meg száz olyan család van, mint amilyen a mienk volt. És most veszély fenyegeti őket, engemet is, tanulmányomat is. Az amerikai imperialisták új háborút akarnak

kirobbantani. Sok gyermek apját, testvérét és hozzátartozóját akarják elvenni. Azt akarják, hogy ismét könnyben, vérben ússzon a világ.

Ön is és mi is megakadályozzuk, hogy a háborús gyújtogatók lángcsóvát dobjanak család házaikra, hogy megöljék szeretteinket. Az Ön népe és a mi népünk is ezt akarja. Ebben az akaratban és harcban közösen népeink. Ennek a harcnak kezdetén Ön és az Ön népe, és mi is.

Szeretném megköszönni azt a munkát, amit végzett annak érdekében, hogy ne hulljon vér és ne legyen széthullott család, hogy béke legyen, örömben élhessen mindenki.

De szeretném megkérni arra, hogy mondja el az osztrák fiataloknak, egyetemi hallgatóknak, hogy mi nem akarunk háborút, mi is tanulni akarunk, mi is inkább ceruzát fogunk a kezünkbe, mint puskát, inkább könyvet olvasunk, sportolunk, szórakozunk, minthogy a háború borzalmait éljük. De, ha virágzó életünkre ráöröng valaki, épp oly lelkesedéssel és ügyességgel forgatnánk fegyvereinket, mint a tudományos eszközöket, mert a békéért harcolni igazságos és magaslatos feladat.

Békeharcos üdvözléssel:
Kecskés Anjal
egyetemi hallgató

Diákotthonaink vezetői a vizsgák sikeréért

Egyetemi fiataljaink nagy része diákotthonokban lakik és itt készül az egyes munkát értékelő vizsgákra.

Nem lehet tehát közömbös a diákotthonok igazgatóinak és gondnokainak, hogy milyen tanulási lehetőségek vannak a diákotthonokban. A gondnok elvtársak már a vizsgák előtt felmérték, hogy hol lehet új tanulólhelyiségeket berendezni. Az Irinyi Diákotthonban a délutáni órákra a gondnoki iroda helyiségét is a tanulás céljára rendezték be. Helyes kezdeményezés volt a gondnok elvtársak részéről, hogy a termelési gyakorlatokra eltávozó hallgatók szabott megfelelően átrendezve a tanulóparkot és csoportok rendelkezésére bocsájtották.

Az iskolai év elején diákotthonainkban 13 tanuló helyiség volt 760 m² területtel, amelyből 1 hallgatóra másfél m² esett. Az iskolaév végére ez a szám megkétszereződött.

A tanulási lehetőségekkel élnek is hallgatóink, amit a szép vizsgaeredmények bizonyítanak a legjobban. A diákotthonba belépőnek azonban ez nem tűnik fel, mert vizsgahíradókat nem talál. Pedig

ez nagyon fontos, mert az élenjárók jó példája sokakat lendítene, az elmaradók rossz példája pedig figyelmeztetne. Ennek megvalósítását a diákbizottságok felelőtlenséggel elmarasztalták.

A tanulás lehetőségének előmozdítását szolgálják a diákotthonokban azok az intézkedések, amelyek rend és csend biztosítására vonatkoznak. Ezek a látogatási idők megszorítása, telefonbeszélgetések déli és vacsora időre való korlátozása.

Fontos intézkedés az a készenléti szolgálat beállítása, ami minden olyan üzemzavart kiküszöböl, vagy kijavít — amely a tanulást hátráltatná. Az ügyeletes portásnál állandóan van villanykörte, s a kiegészítő, vagy legyengült villanygömböket azonnal ki lehet cserélni. A lakosztályok és tanulóvilágítását a gondnok elvtársak állandóan ellenőrzik. Ezért vannak az esti szolgálatok is, melyek azon munkálkodnak, hogy a hallgatók megfeszített munkáját a látási zavarok ne akadályozzák.

A diákotthonaink igyekeznek teljesíteni vizsgaidőszak alatti feladataikat, hogy minél több és jobb tanulási lehetőséget biztosítsanak.

AKIKRE BÜSZKÉK VAGYUNK

BARTÓK MÁRIA

IV. éves fizika-matematika szakos hallgató. Idáig hat (autógyűjtő) vizsgázott jelesre. Tanulmányi csoportvezető, a csoport minden tagjának szívén viseli a felkészültségét. Lelkiismeretesen készül az államvizsgára is.

LEINER GYULA

I. évfolyam történelem-földrajz szakos főiskolai hallgató. Munkáját egész éven át példamutatóan végzi. I. félévi átlaga 4,8 volt. Eddigi vizsgáit jeles eredménnyel tette le.

MODLICS MÁRIA

I. éves joghallgató eddig 3 tárgyból vizsgázott jeles eredménnyel. Ezzel alapszervi DISZ vezetőségi tag, az év folyamán és a vizsgaidőszakban lelkiismeretesen végzi tanulmányi és DISZ munkáját.

„KIVÁLÓ TANÁR”

KITÜNTETÉSBEN RÉSZESÜLT KELEMEN JÁNOSNÉ

Egy szerény, csendben, feltűnés nélkül dolgozó, de eredményekben és tudásban annál inkább kimagasló pedagógust ért ez a nagy kitüntetés. Ott látjuk Öt a Ped. Főiskola I. sz. gyakorlati ált. iskolájának minden megmozdulásánál. Biztos kézzel irányítja nemcsak a nevelőtestületet, hanem ismeri a tanulókat és az általános iskolai tanárképzés munkájában is hathatós segítséget nyújt a Főiskola Neveléstudományi Tanszékének.

Ha valaki megkérdezné tőle, hogy milyen munkát végzett eddig, ő szerényen azt válaszolná rá: azt tettem, amit minden magyar nevelőnek, a pártot és a dolgozó népet szerető pedagógusnak tenni kell...! Ó nagyon sokat tett. Nemcsak mint igazgató és matematika-fizika tanár végez kiváló munkát, hanem tudását át is tudja adni. Módszeres lépéseit, fogásait, munkamódszerét közzéteszi. Munkaközösséget szervezett és megírta a matematika tanításának módszertanát. Az ösztönös pedagógia helyébe a tudatos pedagógiát ülteti el a munkatársainál. Nem felejtkezik el arról sem, hogy az úttörő munka milyen fontos nevelési tényező az általános iskolában és a gyakorló iskola úttörő énekara az ő következetes nevelési munkájának az eredménye.

Jellemére csak egy megtörtént eseményt szeretnénk kiragadni a sok közül. Egyik nevelője megbetegedett, majd felesége is. Igazi kommunista méltóan, eljárat hozzájuk nap, mint nap takarítani, főzni, sürolni. Ahol ilyen pedagógus vezet az iskolát, ott az iskolai munkában nem lehet selet, hanem van és lesz helyette lendületes munkaszellem és győzni akarás.

Hallgatóink termelési gyakorlata

Egyetemünk feladata, hogy a tudományos és gyakorlati élet minden területére vezető kádereket adjon országunk. Hogy az egyetemről kikerülő hallgatóink már a munkába állás kezdetén jól meg tudják oldani feladataikat, kormányzatunk azokon a szakokon, ahol erre szükség van, 4-6 hetes termelési gyakorlatokat rendelt el. Így termelési gyakorlatra mennek egyetemünkről az orvoskar, természettudománykar és a jogkar egyes évfolyamai.

Az orvoskar IV., V. és a jogkar III. éves hallgatói június 16-tól mennek ki. A gyakorlat megszerzése mindkét karon sikeresen befejeződött. Hiba volt, hogy a rendeletet későn küldte le a minisztérium és ez zavarokat okozott.

A TTK-ról a III. éves vegyészek II. és III. éves biológusok és a II. III. éves földrajz-geológusok mentek el üzemi gyakorlatra. A vegyészek a pesti vegyészeti gyárakba, a biológusok Soprontól Szegedig az ország minden részébe, biológiai kutató intézetekbe mentek. A geológusok földtani gyakorlatokat végeznek az ország területén.

A gyakorlat idejére államunk komoly ösztöndíjakat biztosít. Átlag 862 Ft. ösztöndíjat kapnak erre az időre.

A Természettudományi kar növénytan intézetében négy harmadéves biológus végzi termelési gyakorlatát: Köves Erzsébet Rákosi ösztöndíjas, Bakacsi Éva, Varga Sándor és Rákosi László. Feladatuk egyrészt az, hogy a jövő évi előadásokhoz szükséges demonstrációs anyagot elkészítsék, másrészt pedig önálló munkát végeznek Greguss professornak, az intézet igazgatójának személyes irányításával.

Varga Sándor szakértettség hallgató, jeles tanuló, demonstrátorként

működik az intézetben. Különböző növények leveleiből és száraiból ügyes kézzel metszeteket készít. Ezekről tanulmányozzák majd a következő félévben az I. éves hallgatók a növények felépítését. Ezenkívül mint önálló tudományos munkát, a hüvelyesek gyökereinek képződött elváltozások szövettani vizsgálatát végzi.

Köves Erzsébet Rákosi ösztöndíjas igen fontos és a gyakorlati élettel is szoros kapcsolattal lévő feladaton dolgozik: A Szeged-környéki borok élesztőt vizsgálja. Ez azért fontos, mert a bor minősége attól is függ, hogy milyen baktériumok erjesztik. Vizsgálatainak eredményéről pályamunkát akar írni.

Bakacsi Éva és Rákosi László növényi kövületeket vizsgálnak. Elköväsödött, megszenesedett növényi maradványokból állapítják meg a többszázezer év előtti növény tulajdonságait.

Kint a Füvészkertben a hallgatók a növények életét tanulmányozzák. Mindegyikük elsajátítja, hogy hogyan lehet középiskolában az ottani céloknak megfelelő kis botanikus-kertet létesíteni.

Ezek a fiatalok lesznek a jövő tudományos és gyakorlati életének vezetői. Képzésük felelősségteljes munkát kíván. Ezt a munkát legjobb tudása szerint igen nagy lelkiismeretességgel és segítő-akarrással végzi Greguss professzor. Naponként meglátogatja őket, érdeklődik elért eredményeikről, útmutatást és segítséget nyújt nekik.

Ezért a szép munkáért, a tanulási lehetőségért, biztos jövőjükhöz hálaképpen hallgatóink igyekeznek a termelési gyakorlaton is minél jobb munkát végezni, minél többet tanulni.

Kovács Lajos

Mintegy 50 vidámaról, jókedvű fiatal gyülekezik a Budapest felé induló vonalnál, várva az indulást.

— Jaj! Még Klári nincs itt! Pedig mindjárt indul a vonat. A végén még majd innen is lemarad, — mondja egy kipurult arcú szőke lány, Rancsó Etelka. Na, de épp végsőóra, az utolsó hátizsák is feltűnik, magával vonzolván az emelt Klárit.

EGYÜTT VAN A TARSASÁG, s mintha csak erre várt volna, — lassú, nyugodt mozgással kigördül a vonat a pályaudvarról.

Bizonny nagy szó ez! Az orvos I. évfolyam kirándul Aggtelekre. Pártunk és kormányzatunk komoly pénzösszeeggel és 50 százalékos vasúti kedvezménnyel tette lehetővé, hogy 50 fiatal pihenhessen, még jobban megismerje a természetet, s megláthassa gyönyörű hazánk legszebb tájainak egyikét. Sokan vannak közülük, akik életükben először most fognak „igazi” hegyet látni.

Az egyik kocsiban éppen arról beszél Habony elvtárs, hogy ezt a felszabadulásnak köszönhetik.

— Ez lehetne, — mondja — hogy elvégezzem a dolgozó gimnáziumot és valóra válik gyermekkorom legszebb álma: orvos lehetek. Az egyetemen a legmagasabb ösztöndíjban részesülök, most pedig ingyen mehetek kirándulni.

Miközben Habony elvtársékla beszélgetek, hallok, hogy a kocs

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS AGGTELEKRE

másik részében nagy a „darád.” A dal vonzza az embereket. Nem csoda hát, ha mindannyian szép lassan álszivárogunk a „dalos”-brügdához. „Félre bánat, félre bú...” — kezdi egy érces hang, s már a második szöndé belekapcsolódnak a többiek. A jó hangulat magával ragadja az embert! Nem is szomorodik itt senki, mindenki örül, mindenki vidám!

LASSAN ESTELEDIK. A nap, mint egy dőbor korong, legurul a látóhatáron, de úgy tűnik, mintha egy-egy kis felhőfoszlány meg akarná akadályozni, hogy eltűnjék szemünk elől. A mezőt a fűszálakal, a sínek mellett a kavicsokat bearayozzák a nap utolsó sugarai. Az ablakok megtelnek köcsös diákefejekkel. Nézik a tovasuhanó tájat és haza gondolnak. Bármerre néznek, mindenütt serény, szorgalmas munka folyik. Napról-napra gazdagodik az ország. S, hogy ez mit jelent, mindannyian tudjuk. Most jó csak igazán fiatalnak lenni. Hamar eltelt az idő Miskolcra. A város éppen ébredészt. Az emberek munkába siettek. Az állványokra feltették a kőművesek, az eszkalavátor elkezdte harapni a földet, a gyárak ontották a füstöt. Mennyi új épület, milyen értékek, s ezt mind mi teremlettük pár év alatt. Mi, szegediek, bár elhódi-

ltottak fölünk a második helyet az ország városainak rangsorában, — büszkék vagyunk rád, Miskolc!

AGGTELEKEN, közvetlenül a menedékház mellett hatalmas, mindegy 50 méter magas sziklafal emelkedik. Nem telik bele 5 perc sem, s jent vannak rajta az első szegediek. Husztik elvtársnő, Kaszay és Kovács elvtársak. Félve lekinjenek alá, viszont lelkesen integetnek. Igaz, ehhez nem kell bátorság.

Másnap következett a kirándulás fénypontja. A barlangon át egészen Jósavafőig mentünk. Hogy milyen volt az a 7 kilométeres út, a barlang, azt szavakkal talán nem is lehet kifejezni. Mindnyájunkat szinte elkápráztattak a látottak, egy-egy hatalmas cseppkő, mint remekbeszabott márványszobor csillogott különböző színekben a lámpák fényében. Külön élmény volt számunkra az idegenvezető elvtárs elbeszélése. Az ősember, a tatár- és törökidőszak maradványai eszünkbe jutáltak a régmúlt idők. Hatórás hosszú, de kimondhatatlanul gyönyörű út után értünk ki Jósavafőn a szabadba, majd, innen hegyverőgyőzőn keresztül visszamentünk Aggtelekre.

A KÖVETKEZŐ NAPOKAT Jósavafőn töltöttük. Ugyancsak fel-

verte az erdő csendjét az a kislétszámú, de zajos, vidám csapat. Volt is azán verseny, hogy kieri előbb a hegytetőre, na meg eszténként egy kis izomláz, amiről viszony mindenki hallgatott. Még Törköly elvtársai, a Tanulmányi Osztály vezetőjét is megfuttatták. Voltak, akik sétáik alkalmával sok növény és bogarat szedtek. Dr. Szabados Margit tanársegéd is ezt csinálta kocsiny csapatával együtt. Jó lesz a Biológiai Intézet élő sarkába, na meg hát így jálszva tanulhat és tanulhat az ember.

Talán éppen az volt az oka, hogy olyan hamar eltelt az idő, mert mindannyian nagyon jól éreztük magunkat. Nemsokára ismét vonatra ültünk. Mindenki elmenyéiről beszélt.

— NEKEM AZ TETSZETT nagyon — mondja Meliska elvtársnő —, hogy amiről már tanulom biológiai órán, azt most a természetben is láttam.

— Nekem az adjunktus elvtárs előadása tetszett — szöit közbe Czevenoz elvtársnő, — amikor az állközben fogott gyűlést beszélt. — Illetve — veti közbe valaki — a hitelesség kedvéért meg kérlene mondani azt is, hogy a gyűköt nem is tudták megfogni, csak a farkát, azzal acután Csernovszki elvtársnőt a fiuk majdnem halálra rémítették.

— En csak most láptam meg igazán, — mondja Csepregi elvtársnő, — hogy milyen zovos kölcsönhatás van az élőlények között a természetben. Ezután még jobban fogom figyelni azt, hogy mi történik körülöttem. Most is sikerült már nyulni, sőt mókus is látanom, ahogy meglapult, hogy a jó erdő ellakarja őt az ellenségnek vélt egyetemisták elől.

Kovácszki elvtárs meszebb lát. Beszélgetés közben mondja:

— En ösztöndíjat és ingyen kirándulást kaptam az államtól. Ez csak még jobb tanulással tudom meghálálni. Azon leszek, hogy évvégi vizsgáimat mind jelesre tegyem le.

MINDENKI ÉREZTE, hogy ez a kirándulás közelebb hozta a hallgatókat egymáshoz. És ami szinte én nagy szó, közelebb kerültek a tanszemélyzeti tagok is a hallgatókhoz. Ez az 5 nap nem volt oktan időpöltés. Most friss erővel kezdetünk legfontosabb munkánkhöz, az évvégi vizsgákra való felkészüléshez.

... és szép lassan megállt Szegeden a vonat. Az egyik elvtárs megköszönte dr. Gellért Józsefnek, az Intézet vezetőjének a kirándulás sikere érdekében kifejtett munkáját, majd lassan hasafelé indultunk, hogy ismét kezünkbe vegyük tankönyveinket.

HAMORI FERENC
I. éves orvoshallgató

A Női Klinika életadó munkája

A napokban szerkesztőségünk levelet kapott Aradi Imréné kendergyári dolgozótól. Mint írja, nem halaszthatja el, hogy megemlékezze a Női Klinika dolgozóinak odaadó, fáradtságot nem ismerő munkájáról. Aradiné elvtársnőnél a szülés előtt komplikációk léptek fel. Nagyon meglepte őt az az elővigyázatos kezelés, melyben az első pillanattól kezdve részesítettek. Levelet így fejezi be: „A klinika dolgozóit egy cél vezette; hogy vissza tudjanak adni az életnek. Külön meg kell köszönnöm a professzor úrnak, az egész orvosi karnak és a nővéreknek azt a szelvedő gondoskodását, amellyel életet és minden betegársam élete felett örököltek.”

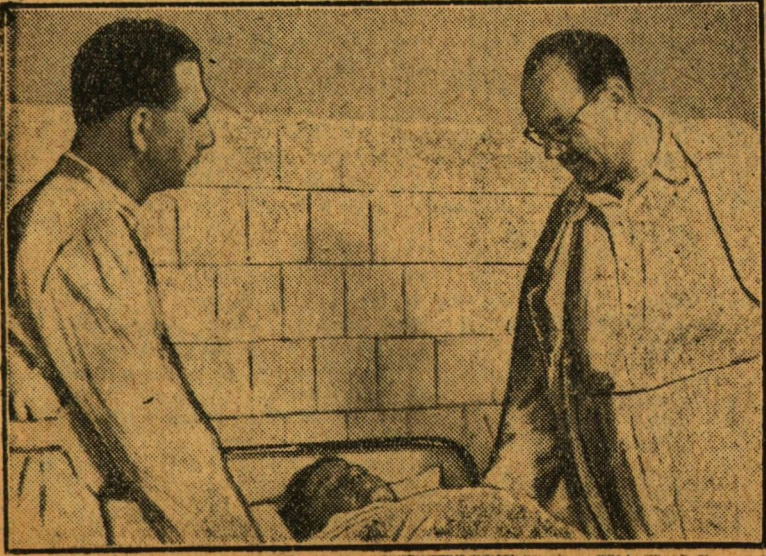
A klinika valóban megérdemli ezt a dicsőrejtet. Különösen két osztály: a Szülészeti osztály és a Rákgyógyászati osztály munkáján keresztül mérhető le az, hogy a klinika dolgozói magukévá tették a jelszót: Hazánkban legfőbb érték az ember! — a dolgozó ember, a dolgozó nő, akinek egészsége a legelső a szocialista orvostudomány számára.

Batizfalvy János professzor a következőket mondta erről: „Minden orvosi szövegben sokat köszönhet az élenjáró szovjet tudományának. Különösen hálásak va-

szére biztosított legmesszebbmenő állami támogatással magyarázható. Jelenleg 60 újszülöttet gondoznak. A kicsinyek, miután a „megelőzésben” megbarátkoztak a világgal, üvegfalú, ragyogó kórtermekben kapnak ágyacskát. Anyukáik külön csendes termekben pihennek. Kérdésünkre Hajnal Józsefné és Kasza Gáborné elmondták, hogy nagyon megelégedettek mind a kezeléssel, mind az étellel. Elmondták, hogy valamennyien nagyra becsülik Kenyeres Ferenc párttitkár, a gyermekágyas és újszülött osztály vezető gondozójának valamint Móóc Mária, az újszülöttosztály vezető gondozójának önfeláldozó munkáját. Különös figyelmet érdemel ez az elismerő nyilatkozat, mivel a klinika dolgozói egyelőre a fejlődés nehézségeivel járó káderhiánnyal küzdenek.

Jól dolgoznak a Rákgyógyászati osztály más dolgozói is. Palánkai Gellért tanársegéd vezetésével. A rák megelőzése érdekében pártunk mindent megtesz, hogy rendszeres rákgyógyászati vizsgálatokkal orvosaink a rákos megbetegedést a minimálisra csökkentik.

„A rákgyógyászat mai módszerei ugyancsak a Szovjetunió orvostudományának köszönhetőek, ahol a szocialista orvosi gondolat már meg-

Batizfalvy János professzor, a klinika igazgatója és Kenyeres Ferenc osztályos tanársegéd vizitálnak.

gyunk mi, szülésszek, meri a szülészet rendtartás mai fejlettsége a Szovjetunió példamutatása nyomán azzal a fejlődéssel jár, hogy a Duna-Tisza-közén annyira elhanyagolt szülészet viszonyok egy csapásra megjavultak. Amíg régebben a szülések 60, sőt 80 százaléka szaksegély nélkül folyt le, addig ma a mindenütt működő szülőtáborok révén alig haladja meg az egy százalékot.”

Kovács adjunktus elvtárs elmondta, hogy fejszabadosunk óta a klinika intenzitása napról-napra nő. 1945-ben mindössze 30-40 újszülött befogadásra volt képes, ma 50-65 között mozog az egy-egy alkalommal bent gondozott csecsemők száma. A szülések — különösen az anya- és gyermekvédelem továbbfejlesztéséről szóló minisztertanácsi rendelet óta — hónapról-hónapra szaporodnak. Januárban 177, májusban 239 gyermeknek adtak életet az anyák a klinika falai között. Ezzel egyidőben viszonylag csökkent az abortuszok száma, ami az anyák ré-

valósult és amely hátrányban is egyre nagyobb tért hódít. Ennek pedig az a lényege, hogy a dolgozót meg kell óvni a rákos megbetegedéstől és olyan időpontban kell kezeléskébe venni, amikor még százszázalékosan gyógyítható.” — mondotta Batizfalvy professzor.

A klinika dolgozói 1949-ben 159, 1952-ben pedig több, mint ezer rákgyógyást végeztek. Ecéből kint-járják a Szegedi Kenderben, a Textilkombinátnak, a Lemez-, Ruhá-, Jutafonógyárban és még sok más üzemben. Ugyanezekben az üzemekben népszerű felvilágosító előadásokat tartottak. Eddig a legkorszerűbb módszerek alkalmazásával az utolsó öt hónap alatt 14 dolgozó női sikerült így megmeneteni.

A szép eredmények nagy mértékben köszönhetőek Batizfalvy János professzornak, a Női Klinika vezetőjének, aki az egyszemélyi felelős vezetés elve alapján kiválóan irányítja a gyógyító kollektíva munkáját.

Kerényi György

Tótkomlóson fogok tanítani

A Pedagógiai Főiskola most végző II. éves hallgatói izgatottan várta a kihelyezést. Helységnevek, vasútvonalak, kilométertávolságok röpködtek mindenfelé.

Végre megtudtuk hova kerülünk. En Békés megyében lakom, a kérdésben két helyiség nevével üntettem fel: Orosházát, Tótkomlóst. Kissé izgulva mentem be az elosztóbizottság elé, de annál nyugodtabban és boldogabban jöttem ki. Megkaptam Tótkomlóst. Ez volt minden vágyam. Falun nőttem fel, falura akarok menni. Úgy érzem, hogy az a messzemenő támogatást, amit a Magyar Dolgozók Pártja nyújtott nekem, így hálálhatom meg legjobban.

1949-ben érettségiztem, utána gyárban dolgoztam. A gyárban azonban lehetővé tették, hogy tovább tanuljak.

Most július 15-én befejeződnék az államvizsgák. A hátralévő időben szorgalmasan dolgozom és készülök a vizsgákra. Kihasznlak minden percet, mert nem akarok csalódást okozni azoknak, akik az új munkahelyemre várnak réám. El akarom sajátítani mindazokat az ismereteket, melyeknek segítségével eredményesen dolgozhatok. Testnevelő tanár leszek. Nagyon komoly feladatok állnak előttem. A dolgozó néppel meg kell szeretetni az MHK mozgalmat. Végelent örömmel szolgál, hogy a népi demokrácia megadta azt a lehetőséget, hogy azon a munkahelyen dolgozzak amelyet választottam. Engem a párt a saját kéresemre állított erre a helyre, s én hálából megmutatom, hogy méltó vagyok erre a munkára, megmutatom azzal a munkával, melyet Tótkomlóson fejtek ki a szocialista sport és testnevelés érdekében.

Bagi János
II. évf. Ped. Főisk. hallg.

ELŐFIZETŐINKHEZ

A «Szegedi Egyetem» a nyári tanítási szünet alatt is megjelenik.

Kérjük az elvtársakat, hogy akik még eddig nem adták meg a pontos címüket, ahová a lapot július 1-től, szeptember 1-ig kérik, közöljék a Szerkesztőséggel — a sajtófelelősök útján — vagy levélben keresztül.

KEDVES SZEGEDI EGYETEM!

A vizsgaidőszakban is felkeressük a lapot tudósításainkkal, hogy beszámoljunk arról a komoly munkáról, amely a vizsgaidőszak alatt év folyamán folyik. A kollokviumi időszak erőpróba a DISZ-alapszervezetek részére. Be kell vallanunk azt, hogy az utolsó vizsgákban a várta eredményeknél rosszabbakat értek el egyes csoportok. Ennek magyarázata az lehet, hogy azokon a vizsgákon, amelyekben ezek a gyengébb eredmények születtek, egyéves tanulmányokat kérték számon, mint például Analízisből. Kedvezőbb a helyzet más tárgyak területén, például az igen nagyfontosságú honvédelmi vizsgán, a csoportunk 4.6-es átlagot ért el. Marxizmusból a korábban vizsgázott csoportok szintén nagyon szép eredményt értek el. A II. fizikus csoport „Vektoranalízis” vizsgáján egyetlen bukás sem történt. Meg kell jegyeznünk azt, hogy ez lelkiismeretes készítés eredménye. A vizsgázató, Szerényi Tibor elvtárs, az anyagot tökéletes pontossággal kérte számon. A csoport ebből a tárgyból 3.5-es átlagot ért el.

Az első fizikus csoport jól szerepelt fizikából, átlaguk 4-en felül van. Gondos készüléssel tett tanulást Wilhelm István elvtárs.

A hátralévő 2 hétben még fokozottabb munkával kell készülnünk a további vizsgákra, annál is inkább, mivel különösen fontos vizsgáink vannak hátra.

Szabó Gyula
II. éves. fiz. mat. szak. hallg.

HIBAIGAZÍTÁS

A Szegedi Egyetem 10. számában a „Jelentés a TTK 2. alapszerv eddigi vizsgáiról” című cikkben az „Andó-csoport III. éves tagjai 3.66-os átlaggal” számadata téves. Helyesen: az „Andó-csoport III. éves tagjai 4.7-es átlagot értek el.”

SZEGEDI EGYETEM

A Szegedi Tudományegyetem, Orvosegyetem és Pedagógiai Főiskola lapja Szerkesztő a Szerkesztőbizottság elnöke: Az MDP Egyetemi és Főiskolai Pártbizottsága, a Tudományegyetem rektora, az Orvosegyetem dékánja, a Főiskola igazgatója, a DISZ és a Szakszervezetek
Telefon: 34-54

Felkeltés vezető: Vincze György
Csongrád megyei Nyomdaiipari V., Szeged, 2168

Egységes Szegedi Egyetemek Haladás Sportkör

Pártunk útmutatás alapján az egyetemi szakszervezeti UB-k, a Lenin-egyetem, a Fáklya és a Haladás sportkörök megbeszélést tartottak az egységes egyetemi sportkör létrehozása ügyében. A résztvevők örömmel üdvözölték azon kezdeményezést, hogy az egyetemeken egy sportkör lesz, ahol a hallgatók és dolgozók együtt képviselik az egyetemeket és minőségi vonalon együttes erővel, az egyetemhez méltó csapatokat szerepeltetnek. A dolgozók vezetésbe való bevonása egyik biztosítéka lesz a szer-vezebb munkának, a nevelő munka megújításának.

MHK-munka: Az Orvosegyetem dolgozói már megkezdték a próbákat, de a Tudományegyetem dolgozói, az MHR sikeréért igen keveset tettek. A felsőbb éves hallgatók is csak ter-vezt csatlakoztak az MHR próbázásokra, de kevés szak- és évfolyam van, amelyek be is fejezték a próbázást.
Labdarúgás: Haladás—Makói Vasas II. 2:0 Értékes győzelem. Újszegedi Vörös Lobogó—Haladás 8:1 (1:1); hiányzott a küzdelmi akaráss, megadta magát a csapat. Haladás—Kistéleki Vörös Meteor 3:0. Haladás II—Postás II. 4:4.

Intézeti bajnokságban Szerves Kémia-Főiskola 4:2; Bűlcseéz Kar—Főiskola 3:1.
Kosárlabda: A Népköztársasági Kupa férfi mérkőzése során a Vörös helyi Építő ellen győzött a csapatunk; a Szegedi Postás csapatától azorban 70:46 arányban vereséget szenvedett. (A Postásban két egyetemi hallgató is játszott.)

Kézilabda: Haladás—Építő 8:3. A Népköztársasági Kupa további küzdelmei során a Szegedi Honvédtől vereséget szenvedett a kiscsész 10-vábi küzdelemből. A megyei bajnokságok során a Vésárhelyi Petőfi váratlanul nagyarávú győzelmet aratott csapatunk felett. (Mindkét csapatban egyetemi hallgatók, a legjobb játékosok.)

Vízilabda: Haladás—Ceglédi Lokomotív 4:2; a Szentesi Kézilabda-Haladás 3:2. Nem érdemeltük meg a vereséget. (Az ellenfél két legjobb játékos egyetemi hallgató.)

Röplabda: Haladás—Szegedi Kézilabd 2:0, női városi bajnoki, Szeged városi válogatott csapataiban minden sportágban szerepeltek egyetemünk hallgatói és dolgozói.

Az Agrártudományi Egyetem táncosportjának szereplése egyetemünkön

Az Agrártudományi Egyetem kultúr-csoportja 1947-ben alakult. Sok jólsikerült szereplés és verseny áll már mögöttük. A legutóbbi kultúrversenyen eljutottak az országos döntőig, sőt a díszbemutatón is szerepeltek.

Az ő szereplésük volt az egyetem első, de jelentős lépése a többi egyetemek felé kultúr-vonalon.

Az egyetem dolgozói és hallgatói jobbnál-jobb számokba gyönyörködve nézték végig a műsört. A közönség sokszor szólni nem-akaró lelkesedése érthető volt. Jó számokat hangulatos, lendületes előadásban láthattunk. A hullámzó hangulabú „Széki táncok”-tól kedves, lány és páros táncokon keresztül, a férfias erővel táncolt fiatalonokig az egész műsor művészi színvonalon mozgott.

A sok szép eredmény mellett, az elkövetkező szereplések még nagyobb sikereinek érdekében, a látott hibákat is említsük meg. A táncosok között színvonalbeli különbség van. Két-három kiemelkedően jó táncos nem vitte magával a tánc-csoport többi tagját.

Ez az együttes már túljutott a tánc tudásának és eltáncolásának problémáján.

Néhol a tánc gondosabb kidolgozásával lehetne javítani, a mozdulatokra, a láb-és testtartásra kell fokozottan vigyázni. Ezek a hibák csak jó csoportnál kerülhetnek előtérbe, de hogy egy jó csoport még jobb legyen, ezeket a hibákat is ki kell küszöbölni.

A Szegedi Egyetemi Népi Együttesnek is sokat jelentett ez a szereplés. Látott egy kísérletet, könnyen mozgatható és mégis önálló műsört adó csoportot. Ez kell, hogy befolyásolja az elkövetkező év műsorpolitikáját.

Ebből a műsorból és az egészsévi munkából meg kell tanulnunk azt, hogy minden valamirevaló csoportnak túl kell jutnia a táncadás problémáján, mert csak akkor tud valaki mesolygó arccal, könnyedén táncolni.

Ehhez viszont az kell, hogy egy számmal csak akkor lépünk fel, ha az már jól megy, még ha váratlan szereplésről is van szó. A következő évben mi is emegyünk az Agrártudományi Egyetemre. Ahhoz, hogy jól szerepeljünk, komoly munkánk van szükség. A már meglévő számokat ki kell dolgozni úgy, hogy azt mindenki egyformán jól és szépen tudja táncolni. Az addig megtanulandó egy, esetleg két új számnak a feldolgozásánál súlyal figyelembe kell venni a látott műsorból lezúrt tapasztalatokat. Látunk kell azt is, hogy

a kis zenekar csak akkor tud a táncosporttal együtt eredményesen szerepelni, ha próbákon is közösen dolgoznak.

Mindkét csoport mögött eredményes év áll, de még eredményesebb lesz az elkövetkező év, ha egymást segítve, becsületesen dolgozunk tovább.

Halász Tibor

Az egyetemi és főiskolai szakszervezeti bizottságaink legfontosabb soronkövetkező feladatairól

„A szakszervezetek a legkészségebb és feltétlen munkatársai kell, hogy legyenek annak az államhatáraknak, melynek egész politikai tevékenységét a munkásosztály öntudatos élcsapata, a kommunista párt vezeti» — tanítja Lenin elvtárs.

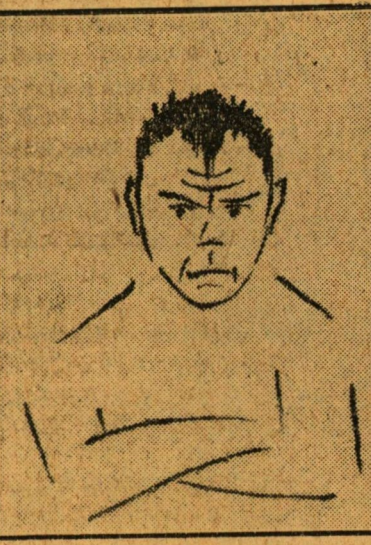
Ennek szellemében kell egyetemi szakszervezeti bizottságaink is elvégezni legfontosabb jelenlegi feladatukat: a vizsgák további sikerének előmozdítását. Jó felvilágosító munkával el kell érniük, hogy a tanszervezet és az egyetemi hallgatók minden egyes tagja átérze személyes felelősségét. E cél érdekében maradéktalanul kell megvalósítanunk azokat az agitációs szempontokat, amelyeket Horváth Márton elvtárs Pártunk Központi Vezetősége előtt referatúrámban mondtott, közel egy éve, s oly határozott feladatokat állított elénk. A Jogi Kari szakszervezeti alapszervezet május végén megtartott taggyűlésén foglalkozott a vizsgák; különösen tanév során bevezetett államvizsgák sikerének előmozdításával. Az itt elhangzott, viszonylag kevés számú felszólalás azonban arra mutat, hogy agitációink színvonalát és súlyát a vizsgaidőszak folyamán tovább kell fokoznunk. Szakszervezeti bizottságunk a meggyőzés eszközeit használja fel arra, hogy tanszereink fokozottabb mértékben mutassanak rá vizsgaelőkészítő munkájuk során a hátralévő időben az élenjáró szovjet tudomány tanításaira, különösen a SzKP. XIX. kongresszusának anyagára, amely valamennyi tudományágra — így a jogtudomány számára is — döntő kihatással van. Munkánk eredményességét biztosítja, hogy a pártszervekkel és az állami vezetéssel megbeszéljük a ránk háruló feladatok megoldásának módjait. Így biztosítottuk a szükséges együttműködést. Azon leszünk, hogy a párt-és állami szerveink számára segítséget nyújtunk az esetleges ellenséges provokációk leleplezésében is.

A vizsgákkal kapcsolatos feladatok mellett arról sem szabad megfeledkezni egyetemi szakszervezeti bizottságainknak, hogy a nyári termelési gyakorlatok előkészítésével is foglalkozzanak. Itt arra kell szervező munkánknak irányulnia, hogy az üzemi, ill. hivatali párt-, DISZ- és szakszervezeti bizottságokkal kellő időben szoros kapcsolatot létesítsünk. Az állami vezetés mellett az ó révükön is tudatosítanunk kell a gyakorlatokat azt, hogy az új, szocialista felfogású egyetemi hallgatóink számára feltétlenül biztosítsák a munkamódszerátadási mozgalmat útján a nélkülözhetetlen gyakorlati tudás megszerzését, az ott dolgozók. Az is fontos, hogy hallgatóink ne merüljenek el csupán a sakkérdések tanulmányozásában, hanem maguk is tevékenyen vegyenek részt a nyári munkahelyi politikai életben. Igen helyes volt pl., hogy tavaly a Jogi Kar több hallgatója a foglalkoztató szerveknél békegyűléseken beszámolókat tartott. Kívánatos, hogy egyetemi oktatókádereink minél nagyobb számban vegyenek részt a hallgatók mellett a gyakorlatokon is. Ezzel saját maguk is sok hasznos tapasztalatot meríthetnek, közvetlenebbül tudják segíteni és ellenőrizni a gondjaira bízott egyetemi ifjúságot, továbbá elméleti felvilágosításuk birtokában értékes felvilágosítást képesek nyújtani a felmerülő esetleges nehézségek megoldásában.

Valamennyi szakszervezeti bizottságunknak további fontos feladata, hogy már előre biztosítsák a nyári szabadságidőre a szakszervezeti munka folyamatosságát. Már most kell gondoskodnunk az egyes szabadságra menő funkcionáriusok helyettesítéséről.

Horváth Zsíkó László
Jogi Kar szb. elnök

AMINEK NEM SZABAD LENNIE

Vizsga előtt: Haj, haj, de gyengén tudom elzt az anyagot. Csak leg-alább közepesre lemennék, de még elégséggel is megelégednék.

Vizsga után: Hát ez aztán mégis sok, ez nem igazság. Csak jót kaptam, pedig úgy érzem a jeleshez is közelálltam.